

BIATORBÁGYI KÖRKÉP

A Biatorbágyi Városfejlesztő Kft. tájékoztató kiadványa

2011. november

TARTALOM:

HÍD

Biatorbágy forradalma
Városi megemlékezés
Tisztelet a hősöknek
Kitüntetésben részesültek

2-5

PEZSGŐ

Rendőri felügyelet alatt a tűzrakók
Zsebes csirke
Közös nótát fújnak
a polgármesterek?
Esély az egyenlőségre
Tánc a mustra
Kettős ünnepre hívott
a harangszó
Liszt érzékenyeknek

6-11

MOZAIK

Harcban a dobogóért
Közös ügyünk a piac
Isten hozta Biatorbágyon!
– Csath Magdolna
Szépkorú Erzsike
vallomása

12-15

HÍREK

Több mint 700 milliós
torbágyi fejlesztés
Lehet-e torbágyi településközpont?
Lejárt sírhelyek újra megváltása
2012-ben változik
a víz- és csatornadíj
Követhető hótólók
Építési szabályzat felülvizsgálata
Tervezőszerkesztőt keres
a Faluház
Az első biatorbágyi közös szilveszter
Angyal születik

16

Biatorbágyi Körkép

Biatorbágy Város Önkormányzat megbízásából kiadja a Biatorbágyi Városfejlesztő Kft.

(Cégjegyzékszám: 13-09-141080, Adószám: 22975803-2-13) 2051 Biatorbágy, Baross Gábor u. 2/a · Telefon: +36-23/310-174

Ügvezető: Szederkényi László · Nyomdai kivitelezés: LA4 Média Kft. · Tervezőszerkesztő: Komlós Andrea

Felelős szerkesztő: Mester László · ISSN: 2062-6975

Biatorbágy forradalma

1956 októberében, 11 évvel a második világháború befejezése után a magyar nép egy dicsőséges forradalommal lerázta magáról az 1945-től rákényszerített szocialista, kommunista diktatúrát. A könyörtelenül vérbe fojtott 1956-os forradalom és szabadságharc alig két emberöltőnyire van aától. Biatorbágyon 55 évnyi kétely és bizonytalanság után jött el a történelmi pillanat, amikor a forradalomban részt vevő helyi polgárok bátorsága és tettei előtt az utódok hivatalosan fejet hajthattak. A történelmi igazságtétel és a felelősségvonnás 1989-es elmaradásának következményeit országunk máig viseli. A „békés átmenet”, illetve a hatalomátmentés súlyos terhe, hogy értékrendszerünk forradalmára mindeddig nem kerülhetett sor.

Biatorbágyon a rendszerváltás óta több mint 20 évet kellett várni a változásra, holott névleg „kereszténydemokrata értékrendszerű” vezetése volt a településnek. 2010 októberében új korszak nyílt a város történetében. Az önkormányzat 2011 nyarán Nánási Tamás újságíró, a biatorbágyi '56-os események és szereplők kutatója kezdeményezésére emléker-

met alapított, hogy ha utólagosan is, de elismerésben részesítse azon polgárait, akik 1956-ban a haza szabadságáért kockára tették életüket.

2011. október 23-án délelőtt a biai 1956-os emlékkőnél a forradalom jelképévé vált Beethoven-zenemű, az Egmont nyitány felhangzása után Tóth Richárd verssel köszöntötte a megjelenteket, majd Tarjáni István mondott rövid beszédet. Biatorbágy polgármestere az összefogás, a közösségvállalás példájaként említette az 1956-os eseményeket. A nemzet, a haza, az ország, a város, a családok és az egyes ember sorsának záloga minden korban a közösségi értékek vállalása, megtartása, az együttgondolkodás és cselekvés. Az '56-os eseményeket történelmi távlatból szemlélő utókor felelőssége, hogy méltón emlékezzen hőseire, azokra a „hétköznapi” emberekre, akik megcselekedték, amit megkövetelt a haza. Biatorbágy elöljárója ígéretet tett az '56-os biai események egyik fontos helyszínéül is szolgáló egykori országzászló visszaállítására, amelyet 2006-ban a Szentháromság tér átalakítása során bontatott, és „felejtett” el helyreállíttatni az előző vezetés. Az emlékkőnél koszorút helyezett el az önkormányzat, a Fidesz helyi alapszervezete, a Jobbik Magyarországért Mozgalom, a biatorbágyi Lengyel Kisebbségi Önkormányzat, valamint a Szövetség Biatorbágyért Egyesület.

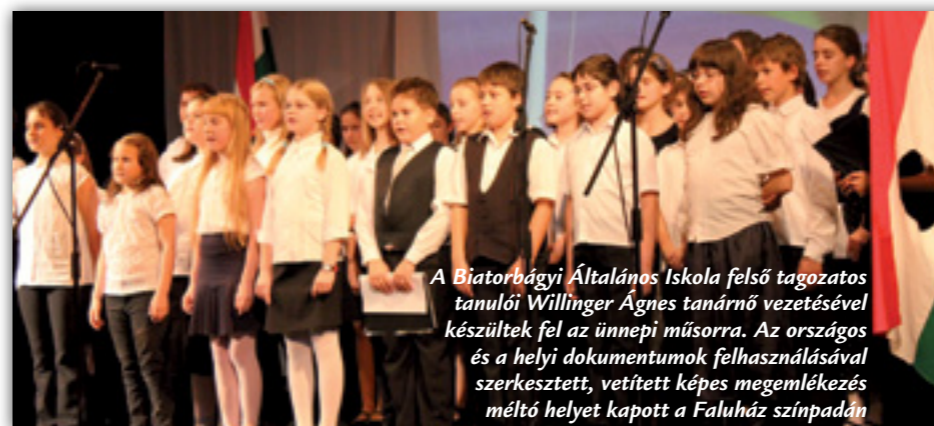
A Szakály Mátyás Férfikórust Feleki László karnagy vezényelte

Városi megemlékezés

A Faluházban este 6 órakor kezdődő '56-os megemlékezésen Farkas-Gáspár Mónika, az est házigazdája köszöntötte a nagyteremben összegyűlteket, külön üdvözölve a csalóközi Alistál településről érkezett küldöttséget, amely Csóka Éva polgármesterasszony vezetésével az együtt ünneplésen túl a testvérvárosi kapcsolat előkészítésére érkezett településünkre. Az ünnepség kulturális műsorában a Szakály Mátyás Férfikórus és a Biatorbágyi Általános Iskola diákjai léptek fel. Kecskés László önkormányzati képviselő ünnepi beszéde Rousseau és Sartre francia filozófusokat, valamint az amerikai Benjamin Franklint idézve az ember vele született szabadságvágyára hívta fel a figyelmet. Ez utóbbi fölhalál és politikai ekképpen fogalmazott: „azok, akik feladnák alapvető szabadságukat egy ideiglenes biztonságért, nem érdemelnek sem szabadságot, sem biztonságot.” Kecskés László az 1989-es magyar rendszerváltás hiányosságaira jellemző tényként említette, hogy habár az 1956-os forradalom leverésében aktívan közreműködő kommunista „Biszkú Bélák” máig személyi és anyagi biztonságot élveznek, státusuk

ideiglenességét és talán Franklin igazságát igyekeznek érvényesíteni az a mostani, 20 évet késétt törvényjavaslat, amely a pártállami rendszer kommunista vezetőinek kiemelt nyugállományú ellátásait csökkentené, és az ebből fölszabaduló pénzt többek között az '56-os szervezeteknek juttatná. Habár az előny, amelyet a létező szocializmus kiváltságosai és hozzátartozóik a rendszerváltás utáni magángazdaságok kialakításában élvezhettek, aligha behozható, a jövő erkölcsi mércéjének egyik alapköve lehet ez az utólagos igazságtétel.

A Biatorbágyi Általános Iskola felső tagozatos tanulói Willinger Ágnes tanárnő vezetésével készültek fel az ünnepi műsorra. Az országos és a helyi dokumentumok felhasználásával szerkesztett, vetített képes megemlékezés méltó helyet kapott a Faluház színpadán

Részlet Kecskés László képviselő beszédéből:

Tisztelt Emlékezők!

A szabadság az ember egyik legfőbb kincse, lételeme, érte a legdrágább áldozatra is képes. 1956 forradalmárai nagy áldozatot hoztak: egészségükkel, derékba tört életpályájukkal, saját személyi szabadságukkal, sokan életükkel fizettek. Na és megérte-e az áldozat? Úgy maradt-e minden, mint azelőtt? Hát nem maradt. Az akkori bűnös rendszer erjedése megindult, és ha majd' 35 évet is kellett várni a változások megindulására, mai ilyen módú létünket nekik is köszönhetjük. Jelen társadalmunk az 1956-os forradalomban eredeteti létét, magát az úgynevezett rendszerváltoztatást. 1988–90-ben a legtöbben azt hittük, hogy ez az átmenet végbenment, de tapasztalhatjuk, hogy hosszabb hátráló időszakok után még ma is tart, sőt, újabban fölgyorsult.

Az idő múltával fogynak az '56-os forradalom főszereplői, akik a történekről hitelesen számolhatnak be, így a rosszindulatú vagy csak tájékozatlan túlélők, azóta születettek átiratai is szárnnyra keltek, és e történetekben cserélhettek helyet busúgók és tisztességes emberek, forradalmárok és ávosok, minősítették át a forradalmat ellenforradalomná, emlegettek jogos visszavágást, a demokrácia megvédését a horthysta, klerikális restaurációval szemben. Mindez már a gúnyolódás, a tudatos történelemhamisítás felé csúszik. Az is tapasztalható, hogy elindult valamiféle érdembörze, amelyen az '56-osokat méricskélik egyesek. Ki volt a különb forradalmár? A Corvin közti Pongráz Gergely vagy a Széna téri Szabó bácsi, Mansfeld Péter vagy Tóth Ilonka medikus, Nagy Imre miniszterelnök vagy Maléter Pál honvédelmi miniszter? Ki volt az igazi, emblematikus vezetője a biai eseményeknek? Várnai György, az itteni forradalmi bizottság elnöke? Vagy apám, id. Kecskés László, ugyanezen szervezet titkára? Vagy Ébner György, a tsz akkori főkönyvelője? Erre egy válasz adható: Mindenki helytállt a maga helyén! Ők nem versengtek, ilyesfajta mai „versenyzetésük” abszurd és méltatlan.

„Egy gondolat bánt engemet...” – 2011 szeptemberében: lovasszobrot és országzászlót a Szentháromság térére!... – olvasom egy biatorbágyi honlap címlapján. Még most is, itt is vannak olyanok, akik gúnyt üznek egy történelmi emlékhelyből, az ahhoz kötődő emlékekből. Csak az ilyesfajta ismerethiány pótlása kedvéért: a legfontosabb községi rendezvények mind az 1934. május 28-án avatott, a faluközpontban 2005-ig álló biai országzászlónál zajlottak annak fölállítása óta. Eredeti jelentésén túl tehát az itt tartott 1956. októberi nagygyűlés szónokainak pódiumot biztosító volta miatt is többszörös jelentéssel bír, ezért fontos a visszaállítása. „Az a nép, amely múltját nem tiszteli, a jövőt sem érdemli.” – követheti a mondas az évszázados bölcsességet. Mindannyiunk (tanárok, politikusok, közéleti emberek, szülők és nagyszülők...) kötelessége, hogy a mostani korosztályok megértsék és elfogadják 1956 máig ható erejét, jelentését, és ne maradjon egy időben egyre távolodó, érdektelen és kötelező történelemvizsga-tétel, amihez semmi kötődésük nincs.

Tisztelet a hősöknek

megbecsülését azok iránt, akik saját életüket és családjuk jövőjét tették kockára Bia, Torbágy és a haza szabadságáért. Tisztelettel tekintünk azokra, akik hallgattak lelkiismeretük parancsára, és a Budapesten kitört forradalom hírére az október 23-i népfelkelést gyári munkásként, bejáró dolgozóként, diákként megtapasztalva itthon is cselekedtek a falu és a közösség érdekében. Élére álltak a változásoknak, mindent megtettek a közrend és a közellátás biztosításáért.

Cselekedeteikről, helytállásukról és az őket ért megtorlásokról, testi-lelki megaláztatásokról évtizedekig nem volt szabad beszélni. Aztán elindult a lavina, megoldódtak a nyelvek. Két évtizedes kutatás eredményeként született az a huszonöt névre vonatkozó kitüntetési javaslat, amelyet a képviselő-testület elfogadott. Természetesen korántsem teljes a lista. Talán most is akad Önök között olyan, akiknek további személyi javaslata volna. A kutatás folytatódik, és a következő években remélhetőleg mindegyik, 1956-os forradalom oldalán álló biatorbágyi közszereplő kitüntetésére sor kerülhet majd.

Olyan helyi polgárokat díjazunk ma – legtöbbjüket a körünkben lévő családtagjaikon keresztül, akiknek senki soha nem köszönte meg hivatalosan azt, amit tettek értünk. Tisztelettel hajtjuk meg előttük a fejünket. Köszönjük önfeláldozó szolgálatukat. Igyekszünk példájukból, tetteikből tanulni, hogy a mostani, 21. századi Biatorbágy az 1956-os kötelességtudat, bátorság, tisztesség és becsület fundamentumára építhezzen tovább.”

Biatorbágy önkormányzata 1956-os emlékermet alapított Nánási Tamás, a Magyar Nemzet napilap rovatvezető újságírója, az 1956-os helyi események kutatójának javaslatára. A 2011. október 23-i városi ünnepségen a kitüntetési rendelet kezdeményezője szeretettel köszöntötte a Faluházban megjelenteket. Tisztelettel üdvözölte a *Lelkes Márk* helyi szobrászművész által alkotott emlékermek átvételére érkezett forradalmárokat, illetve azok leszármazottait és családtagjait.

Nánási Tamás a város nagyon fontos, történelmi pillanatának nevezte 2011. október 23-át, és így fogalmazott: „Egy régi adósság törlesztését kezdjük meg most, kifejezve az utókor

Kitüntetésben részesültek:

Várnai György

A Biai Forradalmi Nemzeti Tanács (később Biai és Torbágyi Nemzeti Bizottság) elnöke, 1956. október 31-től a biai község részleges vezetője. A rendelkezésére álló rövid idő alatt elsősorban a közellátás biztosítását, a nemzetőrség felállítását, a párház lezárását és a pedagógusokra vonatkozó káderlapok kiadását tartotta legfőbb feladatának. A forradalom budapesti leverése után eléri a községi Végrehajtó Bizottság tagjainak cseréjét a Nemzeti Bizottság által jelölt személyekre. Társaival sztrájkot és nagygyűlést szervez, két röplapot ad ki a Nagy-Budapesti Munkástanács megmozdulásának támogatására. Várnai György 1957. március 14-től 1958. február 14-ig közbiztonsági őrizetben volt. 1958. október 10-től kerül újra börtönbe, 1959. április 6-án közkegyelem folytán szabadul. (posztumusz)

Id. Kecskés László

A Biai Forradalmi Nemzeti Tanács titkára 1956. október 31-től. Várnai Györggyel közösen részt vesz a biai község részleges vezetésében és a november 4-e utáni megmozdulások szervezésében, kiadványok sokszorosításában. Kezdeményezője a Független Kisgazdapárt helyi szervezete újjáalapításának. Kecskés Lászlót a Pest Megyei Bíróság egy évi börtönbüntetésre ítélte, amit a Legfelsőbb Bíróság fél évre enyhített. 1957. március 11-től október 1-ig közbiztonsági őrizetben, 1957. október 1-től 1958. február 14-ig előzetes letartóztatásban volt, ezzel büntetését kitöltötte. (posztumusz)

Szász Lóránt

Az 1956. október 26-án megtartott, egy szovjet típusú harcoksi által megzavart Kossuth-címert avató tömeggyűlés kezdeményezője, főszervezője, egyik szónoka. A Biai Forradalmi Nemzeti Tanács tagja, Várnaiek megválasztásának kezdeményezője. Fegyveres nemzetőr, Bia küldötte a Nagy-Budapesti Munkástanácsban. A Független Biai Ifjúsági Szervezet megalapítója. Részt vett a fővárosi sztrájkot támogató gyűlés megszervezésében, röplapok megszerkesztésében is. Szász Lórántot a Pest Megyei Bíróság egy évi börtönbüntetésre ítélte, amit a Legfelsőbb Bíróság három évi próbaidőre felfüggesztett. 1957. szeptember 9-től 1958. február 14-ig előzetes letartóztatásban volt. (posztumusz)

Id. Andrész Mátyás

Biai pékmester, a Biai Forradalmi Nemzeti Tanács alelnöke. A közellátás biztosításáért volt felelős. (posztumusz)

Békeffy Ferenc

1945 előtt katonatiszt. A forradalom napjaiban – 1956. október 31-től – a biai rendőrőrsön felállított nemzetőrség parancsnoka. A megtorlás őt is érinti. (posztumusz)

Ébner György

A biai Dózsa Termelőszövetkezet főkönyvelője. A térszabó hatalmi erővel bekényszerített biai középparasztság az 1956. december 28-án tartott zárszámadó közgyűlésen döntötte el a bevitt vagyon visszavételét. Ennek előkészítésében jelentős szerepe volt Ébner Györgynek, akit ezért 1957. márciusában négy napos kihallgatásnak vetnek alá. 1957. július 16-án letartóztatják, a járási bíróság két és fél év börtönbüntetésre ítéli, amit a megyei bíróság másfél évre enyhít. A Legfelsőbb Bíróság 1959. június 10-én menti fel az államrend elleni izgatás büntetnének vádjáról. A forradalom biai vezetői közül ő kapja a legnagyobb börtönbüntetést. (posztumusz)

Németh Sándor

Az 1956. október 29-én alakított Biatorbágyi Nemzeti Bizottság elnökhelyettese, október 31-től a torbágyi nemzeti bizottmány elnöke. (posztumusz)

Mármaroszi András

Közismert közéleti ember, a torbágyi nemzeti bizottmány elnökhelyettese. Részt vett a viaduktot őrző hídőrség megszervezésében, a közellátás biztosításában. 1957. nyarán letartóztatták, 1957. június 16-tól közbiztonsági őrizetben volt. 1958. március 5-én szabadult. (posztumusz)

Czipri József

Tapasztalt katonatiszt. A torbágyi viaduktot őrző fegyveres hídőrség, nemzetőrség parancsnoka. A megtorlás elől 1957. elején Németországba emigrált, és ott élt élete végéig. (posztumusz)

Andorfer Béla

A Biai Forradalmi Nemzeti Tanács (később Biai és Torbágyi Nemzeti Bizottság) tagja, a nemzetőrség szervezésében is közreműködött. A Biai Forradalmi Nemzeti Tanács javaslatára 1956. november 24-én átalakított Végrehajtó Bizottság tagja a testület 1957. januári leváltásáig. (posztumusz)

Bálint József

A Független Biai Ifjúsági Szervezet egyik alapítója, e szervezet egyik küldötte a Biai Forradalmi Nemzeti Tanácsban. A Szentháromság téren szervezett Kossuth-címert avató nagygyűlés egyik szervezője, a Biai Forradalmi Nemzeti Tanács egyik küldötte Szász Lóránt mellett a Nagy-Budapesti Munkástanácsban. (posztumusz)

Barabás József

A Biai Forradalmi Nemzeti Tanács tagja, a torbágyi Béke Termelőszövetkezet feloszlásának egyik kezdeményezője. Biai Forradalmi Nemzeti Tanács javaslatára 1956. november 24-én átalakított Végrehajtó Bizottság tagja annak 1957. januári feloszlásáig. (posztumusz)

Bugán József

A torbágyi hídőrség, nemzetőrség tagja. A forradalom napjaiban kitűzte a magyar zászlót a torbágyi katolikus templom tornyára, több alkalommal is elvágta a szovjet hadsereg által fenntartott távközlési gerincvezetékét, leverte a vörös csillagot a tanácsházáról. A forradalom leverése után többször kihallgatták.

Czimer Gyula

A Biai Forradalmi Nemzeti Tanács tagja, szintén a közellátásért volt felelős. Közreműködött a rendőrségi felszerelés felmérésében, ezáltal a nemzetőrség felállításában. (posztumusz)

Ébner László

A Biai Forradalmi Nemzeti Tanács tagja. A biai malom teherautójával – Kun Lászlóval közösen – tevékeny részt vállalt a község közellátásának biztosításában. A Biai Forradalmi Nemzeti Tanács javaslatára 1956. november 24-én átalakított Végrehajtó Bizottság tagja annak 1957. januári feloszlásáig. (posztumusz)

Éhmann Mátyás

A biai Nemzetőrség tagja volt, emellett közreműködött a torbágyi viadukt fegyveres őrzésében is. A Kossuth-címert avató nagygyűlésen – a szemtanúk egybehangzó állítása szerint – a tömegbe hajtó tankot megtámadó fiatalok egyike volt. (posztumusz)

Grampsch Lajos

A biai nemzetőrség tagja, a forradalom napjai alatt fegyveres járőrszolgálatot látott el a falurészben. (posztumusz)

Harci József

Bölcsegyetemista. Tagja a biai nemzetőrségnek, a Kossuth-címert avató nagygyűlés egyik szervezője és szónoka. 1956-os szerepvállalása miatt emigrált 1957-ben. (posztumusz)

Kun László

A régi vasútállomással (ma Faluház) szemben lévő népbolt folyamatos ellátását biztosította Budapestről – Ébner Lászlóval együtt – nem kis veszélyek között. Ezzel sokat tett a két településrész közellátásának biztosítása érdekében.

Nagy András

Szobafestő-mázoló szakmunkás, községi kisiparos. Az 1956. decemberi kétnapos sztrájk alatt a következő feliratokat festette a biai falurészben a falakra: „Vesszen Kádár!” „Ne légy sztrájkterőr!” Cselekedeteért 1957. júniusában nyilvánosan fosztották meg tanácsagságától. (posztumusz)

Nyíri Sándor

A torbágyi hídőrség tagja. A forradalom napjai alatt végig a viaduktot teljesített fegyveres szolgálatot. (posztumusz)

Puskás Ferencné

A földműves szövetkezet biai, Szentháromság téren működött népboltjának eladója. Ez az az üzlet, amibe a tömeggyűlés idején belerohant Herceghalom felől egy tank. A támadás idején a ténnyel összegyűlt gyermekeket mentette. Helytállásának, munkájának is köszönhető, hogy a később egy autóbussz által is betört, majd kifosztott üzlet a forradalom alatt sokáig működőképes volt.

Schneider Rudolf

Főmolnár, a biai malomban személyes fellépésével megakadályozta azt, hogy a Nagy-Budapesti Munkástanácsot támogató sztrájkot feloszlassák. Ennek köszönhetően volt sikeres az üzemben a munkabeszüntetés. (posztumusz)

Schröder Gyula

Címzetes esperes, plébános. Jelenleg Martonvásár és környéke plébánosa. 1954–1957 között Bia káplánja. Elsősorban eredményes hitoktatói tevékenysége miatt próbál pert konstruálni személyével és azon keresztül a katolikus egyház ellen 1957-ben a hatalom, de végül csak áthelyezésére kerül sor. A Szentháromság téren lezajlott tömeggyűlés alatt növényekkel a biai plébánián tartózkodik, lélekjelenlétével megmenti a gyermekeket az épületbe csapódó golyózápor elől.

Id. Tarjáni István

A biai nemzetőrség tagja, a forradalom napjai alatt fegyveres járőrszolgálatot látott el a falurészben. (posztumusz)

PEZSGÓ

Rendőri felügyelet alatt a tűzrakók

Rendőri felügyelet alatt gyűjtöttak tüzet október 1-jén a Budaörsi Kistérségi Fesztivál biatorbágyi főzőnapjának résztvevői. Félreértés ne essék, nem őrizetesekként és nem is védelemre szorulva, hanem mert Dr. Simon Tamás rendőr dandártábornok, Pest Megye rendőrfőkapitánya ellenőrizte a szabályok betartását a Faluház által immár negyedik alkalommal meghirdetett kistérségi főzőversenyen. Az esemény népszerűségét és színvonalát mi sem bizonyítja jobban, minthogy megyénk rendőrségének elöljárója, a Magyar Grillszövetség tagja, a Szabadtúzi Lovagrend Rendvédelmi Páholyának főkapitánya első szóra elfogadta városunk meghívását a zsűri elnöki posztjára.

A „Kedvenc étel szabadtűzön” versenyre bármely biatorbágyi társadalmi szervezet, baráti társaság, vállalkozó kedvű család jelentkezhetett. Főzőtudományuk bizonyítására a csapatoknak három és fél óra állt rendelkezésre. A 21. században „kihívásnak” nevezhető, hogy az ételek elkészítéshez szükséges hőenergiát, „szabadtűzet” a Faluház udvarán gáz és villany használata nélkül kellett előállítani. A szigorú feltételek ellenére tucatnál is több csap-

pat állt rajthoz. A zsűri elnöke mellett Ignác József szakács, és Selmeczi Vilmos, a Turisztikai Managerek Szövetsége gasztronómiai szakosztályának elnöke felügyelte a szabályok betartását. Az értékelés a tálalásra, körítésére, kinézetre, az illatra és nemkülönben az ízre alapult. Az eredményhirdetés a negyedik hely kiosztásával kezdődött. Minden résztvevő büszkén állíthatja, hogy alig csúszott le a dobogóról, hiszen amely csapat nem fért rá, az negyedik lett. Idén először a zsűri külön értékelt a grill kategória versenyzőit. Itt két induló közül a biatorbágyi sakkosok vegyes griltálja kapta a második helyet, míg az elsőt szoros versenyben „mellbedobással” a tájvédek nyerték zsebes grillezett csirkemellükkel. (Ez utóbbiak előnyéhez „körítésként” Kéthely-Nagy Sándor biatorbágyi rímfaragó mellékelt versikéje is hozzájárult!)

A hagyományos versenyben tarolt a Biatorbágyi Önkéntes Tűzoltó Egyesülete. Csülökkel kínált babos káposztájuk az első helyezés mellett a legnépszerűbb ételként a Szabadtúzi Lovagrend különdíjára is érdemesnek bizonyult. Második lett a Nyalánk Klán csapat marhapörköltje, tejfölös sült paprikával és nokedlival, harmadik a Szaká-

csok K-rémje névre hallgató baráti társaság lángoson tálalt lábszárpörköltje. A verseny abszolút nyertese a közönség lett, amely minden elkészült finomságból kóstolóhoz jutott.

ml

Zsebes csirke

*Nem vagyunk egyformák, a tyúkok sem!
Van belőlük is rendes, becsületes,
s akad köztük lopós, tolvaj és zsebes,
ki mindig a más tájában kaparász,
embereknél a más zsebében kotorász.
Fogj néhány ilyen tolvaj csirkét!
Persze abból is a kövér elitjét,
kik a baromfiudvarban pózolnak,
lopnak, csórnak, zsebből zsebbe dógoznak.
Okosan, ügyesen kopaszd meg őket!
Tolvajról ruhát lopni..., az biz hőstett!*

*Tehát:
Végy néhány gyönyörű csirkemellet.
Vágj rajtuk egy-egy jókora zsebet.
Tegyel rájuk kicsi sót meg borsot,
meg olívából egy apró kortyot.
Kenegesd szét rajtuk alaposan!
De, hogy a zseb se maradjon laposan,
a mozzarella sajt ím most jöhet,
amit még más töltelék is követ.
Tegyel mellé még paradicsomot
és frissen szedett bazsalikomot.
Zárj be minden zsebet fogpiszkával,
de ne használdtal, hanem tisztával!
Tedd föl a húsokat egy rostélyra,
sütéskor figyelj minden fortélyra!
Alaposan s elég gyakran forgasd,
közben gyomrodát hangosan korgasd!
Dédelgesd őket, szépen, finoman,
mikorra már a nyálad kicsorran,
süssed őket gusztusos barnára,
magad dicsőségére, barátaid javára.*

*Körítés
Tisztíts sok lila és vörös hagymát,
vágd karikára, s hagyd meg a nagyját.
A pucolt krumplikat vágd hasábra,
közbe tégy szalonnát egy tárcsába.
Rendezd őket karikába a szélére,
hogy a zsír lefolyjon a közepére.
Ha finnyás vagy, olajjal készítsd,
az alakodat emígyen szépítsd.
Gyűjts alatta tüzet, formást szépét.
A többit jobb, ha gyorsan intézed!
Vagdaldj frissen szedett rozsmaringot,
olyat, mi az előbb kertben ringott.
No, a pityókákat hintsd meg vele,
sót ne felejtss, azt is tegyél bele.
Az egészet a forró tárcsára tegyed,
a krumplit és a hagymát is vegyest.
Mikor már aranybarnára sültek,
papírra szedd, és várd, míg kihűlnek.
A tányéron mindnek legyen helye,
meglátod, a mennyekbe méssz vele.*

*Igyál hozzá főző fröccsöt, hosszút,
így állva a zsebes csirkén bosszút!*

*Az étket készítette a Biai Tájvédő Kör.
a versikét szülte Kéthely Nagy Sándor.*

Közös nótát fújnak a polgármesterek?

Számos olyan ügye van a budaörsi kistérségnek, amely szinte megoldhatatlan lenne összefogás nélkül. A kistérség fesztiváljának biatorbágyi napján a környező települések vezetőit Biatorbágy polgármestere, Tarjáni István kérte fel együttműködésre. Az összefogás ezúttal közös éneklésben ölthetett formát. A dalárdát karnagyi és zongorakísérői minőségben is Bolyki Eszter, a Pásztói Miklós Alapfokú Művészetoktatási Intézmény zenetanára irányította. A próbán megtalált közös hangnem eredménye, hogy a polgármestereket visszatapsolta a közönség. A régió jelenlegi összehangolásának lehetőségét példaadóan mutatja, hogy ezt a szimbolikus eseményt a tíz település közül hány akarta, tudta és merete bevállalni. A mellékelt képen megismerhetők a fellépők!

PEZSGÓ

Esély az egyenlőségre

Ki az, aki ne ismerné el Szent-Györgyi Albert biokémikusi, Beethoven zenei, Csontváry festői, vagy Puskás Öcsi bácsi briliáns labdarúgói zsenialitását? Balgaság lenne feltételezni, hogy szakterületeiken egy átlagos képességű ember egyenlő esélyekkel versenyezhetett volna velük. Az átlagos képességű emberhez viszonyítva az élet bizonyos területein a különböző fogyatékkal élő embertársaink esélyei sem azonosak. Ugyanakkor minden ember egyedi és megismételhetetlen, mindenkinek joga, hogy életét kiteljesítse, mindenkinek a maga képességeihez mérten lehetnek irigylésre méltó értékei, amelyeket, ha esélyt kap

rá, megoszthat környezetével. Ezt az esélyt teremtette meg október 28-án a *Bolyki Eszter* által az esélyegyenlőség nevében szervezett kiállítás és koncertdelután a Faluházban. Az akadályozottsággal élők képzőművészeti alkotásainak kiállítását és vásárát *Nánási Tamás*, az önkormányzat Egészségügyi és Szociális Bizottságának külsős tagja többek között ezzel a gondolattal nyitotta meg: „Az alkotás örömeiben való feloldódás teheti igazán szabaddá az embert.”

Az immár hagyományosnak nevezhető koncertdelután fellépőit *Hutóczky Béla* atya, a Biai Katolikus Egyházközség plébánosa konferálta be, aki a színpad átrendezésének idejét humoros történetekkel töltötte ki, illetve beszélgetést kezdeményezett a jelen lévő közönséggel. Így került felszínre, hogy az akadályozottsággal élők többsége nem sajnálatra vágyik, hanem odafigyelésre, esetleg segítőkész felajánlásra, vagy – mint minden ember – a teljesítménye, „fensége” elismerésre. Általában éppúgy, éppen ugyanazon dolgoktól félnek, mint a fogyatékkal nem rendelkezők, a munkahely, a közösség elvesztésétől, a sötétségtől, bizonytalanságtól, a magánytól, a kizártságtól, a szeretetlenségtől. A rendezvény színpadi produkcióinak sorát a Tordasról

érkezett, rockzenei slágereket játszó Szivárvány Együttes fellépése nyitotta. A biatorbágyi Kemence Varázsa Alapítvány énekkel és tánccal, a martonvásári Színvarázs Ulwila Zenekar xilofonmuzsikával, az érdi Csengettyű Együttes harangzenével, a százhalombattai Felhőjáró Drámacsoport mozdulatszínházi előadással, a budapesti Jeles Kezek Együttes süketnéma kézzelzésekkel tolmácsoló dalokkal örvendeztette meg a közönséget. A delután zárásaként a Roll Dance Budapest Kerekesszékes Kombi Táncegyüttes gördült a színpadra, amelynek vezetője így konferálta be produkciójukat: „*Mi úgy táncolunk, ahogy élünk, és úgy élünk, ahogy táncolunk.*” Fergetes bemutatójuk után az addigi összes fellépő egyszerre lépett színpadra, hogy ott a sok izgalom szülte feszültséget közösen oldják fel a tánc örömeiben.

eMeL

Bolyki Eszter

Hutóczky Béla

PEZSGÓ

Kettős ünnepre hívott a harangszó

Október 16-án ünnepi istentisztelettel emlékezett meg a torbágyi református egyházközség a közösség megalakulásának 65. jubileumáról. A magasztos alkalom jelentőségét emelte, hogy az új templom felszentelésének 10. évfordulójával esett egybe.

Az előzetes tervek szerint Sipos Bulcsu Kadosa esperes hirdette volna az igét, azonban váratlan betegsége miatt végül Koncz Zoltán egyházmegyei beosztott lelkész helyettesítette őt.

Az ünnepelt gyülekezetet a biai reformátusok nevében Molnár Sándor tiszteletes, a helyi evangélikusok képviseletében Rózse István lelkész köszöntötte, míg a Keresztyén Testvérgyülekezet üdvözlését Bolyki András presbiter tolmácsolta. Az este ünnepélyességét a Pászti Miklós Kórus énekei tették teljessé. Az istentiszteletet szeretetvendégség zárta.

A megtisztelő feladat Scheirich Jánosné Julikának jutott, hogy ünnepi megemlékezésében végigtekintsen az elmúlt 65 illetve 10 esztendő legfontosabb történésein.

Korábban a torbágyi reformátusok főként a Pátyról beköltözött zsellérek voltak, akik hosszú éveken át lelki gondozás nélkül éltek itt. Változást az 1935-ös esztendő hozott, amikor a biai gyülekezet új lelkésze – Zugor István – torbágyon is összegyűjtötte a reformátusokat, istentiszteleteket tartott nekik, megkezdte a gyerekek hittanoktatását. A háború utánra a hívek száma már meghaladta a 400-at, így Zugor tiszteletes kérésére az akkori püspök 1947-ben kinevezte melléjük Bakonyi Lászlót torbágyi segédlelkésznek. Szervező munkáját Barabás Sándor, Berkó Kálmán, Barabás Sándorné, Bántó Mihályné, Hegedűs Margit és Sallai Béla segítették, melynek eredményeként 1949. december 7-én az egyházkerület kimondta a torbágyi gyülekezet önállósítását. A továbbiakban 1953-tól – negyven éven át – Katona Lajos szolgált Torbágyon, akit az 1993 nyarán megválasztott, jelenleg is a gyülekezet élén álló Tankó Zoltánné Bíró Mónika követett a lelkészi munka ellátásában. A gyülekezet létszáma nőttön-nőtt, beindultak a felnőtt hittanórák, az óvodai hit-

tan, ám a hitélethez szükséges háttérfeltételek nagyon rosszak voltak, s nem volt megoldott a lelkészlakás ügye sem. 1996 nyarán végül új templom építésébe kezdett a közösség. A magas költségek miatti aggodalomra egy svájci segélyszervezet anyagi segítsége érkezett válaszul, amely öt éven át a református egyház támogatását és a gyülekezet adományait megkétszerezte. Az építkezést az időközben segédlelkésszé kinevezett Tankó Zoltán felügyelte Bóka Ferenc, Udvardi Imre, Kovács László, Rab Imre, Török Imre és Topa Lajos hathatós segítségével.

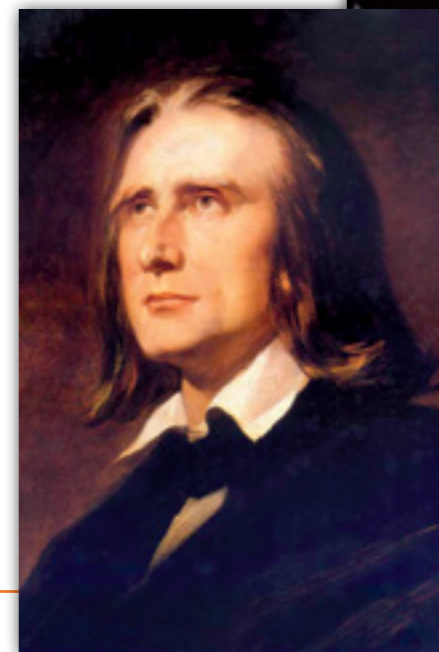
2001. szeptember 16-án Dr. Hegedűs Lóránt püspök szentelte fel az új templomot Hálaadó ünnep keretében, amely alkalom meghívóján olvasható igeidézet a mai napig meghatározó az egyházközség életében: „Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr!”.

(S.J. & V.L.)

Liszt érzékenyeknek

🎵 Októberben, a zene világnapján a zongora világszerte elismert virtuóza, Liszt Ferenc születésének kétszázadik évfordulója előtt tisztelgett Biatorbágy. „Liszt és a Cigány Zene” címmel Mocsári Károly és a Szeret együttes adott koncertet a Faluház színpadán. Az épület előcsarnokában Liszt életpályáját fényképes tárlók mutatták be. Mindkét esemény bepillantást engedett a zeneszerző „egyszerre európai és magyar világába”. A zongora Paganinijeként emlegetett Liszt Ferenc rapszódiai Mocsári Károly zongoraművész tolmácsolásában Lakatos Róbert, Kádár István, Vizeli Balázs, Mester László, Szabó Csobán Gergő, Szabó Dániel közreműködésével szóltak meg. Az est házigazdája Korbuly Klára, a biatorbágyi művészeti iskola igazgatónője volt.

B.K.

Tánc a mustra

„Szőlőből is lehet bort csinálni.” Kik ne tudnák ezt jobban, mint a gyakorlatot máig űző szőlőművelők? Hogy az állítást bizonyíthassák, a biatorbágyi borászok meghívást kaptak az Aranyalma Magyar Műveltség Egyesület immár hagyományosnak nevezhető szüreti batyus báljára. Kalmár Gergely hozta a szőlőt, a darálót, a prést, hogy a mulatságra érkező gyermekekkel közösen készíthessen mustot, Rigó Zoltán pedig saját pincészetéből a borkóstolót, hogy a szülők is meggyőződhesenek a mondás igazáról. Kellott némi fantázia ahhoz, hogy a fanyar-édes, friss szőlőnedű kiváló minőségű borrá változását elképzeljék, de a kísérlet sikerült. Örömeiben tánra is perdült a vendégsereg apraja nagyja. Molnár Miklós „hegedált”, a brácsás Mester László kontrázott, míg Szabó Csobán Gergő bőgőjével dűnyögte az alapritmust. A táncrendet Strack Orsolya, a művészeti iskola új néptáncosnára és a már jól ismert Gémesi Zoltán tartotta korábban. Bár Fekete Péter képviselői ügye nem fogyott azzal, hogy ezúttal egy üstnyi gulyáslevest „főzött ki” a gyomrok korgásának csillapítására, porciónként egyre jobb lett a hangulat. A „batyukból” előkerült sütemények édes mosolyt csaltak a szájszegeletbe, és morzsája sem maradt a kételkedésnek. A szüreti bál hagyományait nem fedheti a feledés homálya.

Mester László, aki nem a brácsás

MOZAIK

Détári Lajos

Harcban a dobogóért

Második évadát tölti a Viadukt SE Tópark labdarúgócsapata az NB III-ban, és eddigi legsikeresebb szezonja elé néz. Horváth Ferenc edző keze munkája meglátszik a csapaton. A hihetetlenül kemény, a fizikai állóképességet és technikai tudást egyaránt megkövetelő edzések összekovácsolták a játékosokat. Az együttes jelenleg, az

egyik hétvégi bajnoki forduló eredményeitől függően, az első és a második helyen harcban áll a dobogóért. A góllövő listát két biatorbágyi csatár vezeti a bajnokságban: Márkus Tibor és Hullám Attila egyaránt nyolc találatot szerzett eddig. Labdarúgóink összehangolt, eredményes játéka egyre több szurkolót vonz a bajnoki mérkő-

zésekre. Az október elején rendezett, Fradi elleni barátságos edzőmérkőzésen zsúfolásig telt a lelátó. Détári Lajos két osztállyal magasabb szinten játszó együttese kemény küzdelemben végül 3-2-es eredménnyel, csak egy góllal tudta térdre kényszeríteni a Viaduk-

C.T.

Horváth Ferenc

Közös ügyünk a piac

Legyen piac! Mikor lesz már piac? Régen volt piac, most miért nincs? Kellene egy piac! A piac jó hely kár, hogy nincs. Talán piacot kéne nyitni! Kell egy piac! Ilyen és ehhez hasonló mondatok zápora ostromolta a városvezetést az utóbbi években, de hasztalan. A biatorbágyiak igényét felismerve Molnár Tibor (a jelenleg Biatorbágyon közismert három Molnár Tibor közül a Peca-tó üdülőövezet lakója) és Punk László lépett elsőként a kérés teljesítése érdekében. Magánkezdemenyezésük a bürokrácia akadályain csak hosszú idő után tudott átlépni, de végül sikeresen célba értek. Biatorbágyon 2011 kora őszén nyílt meg az oly sokak által várva várt vagy „szeretett volna” vásárhely a biai városrész Sósút felé vezető kijáratánál, a Rákóczi utcában, amely szerdai és szombati napokon reggel 7 órától várja a vevőket. Piac – Hagyomány – Kultúra. Ezt hirdeti az első biatorbágyi vásártér reklámja. Bizony, mindhárom szükséges ahhoz, hogy ez az új közösségi tér jól és mindenki meglegedésére, a vásárlás és eladás öröme szolgálva működhessen. Molnár Tibor elképzelései szerint a kereslet és kínálat önszabályozása hamarosan rögzíteni fogja az eladói és vásárlói elvárásokat. Azaz az árusok és kuncsaftjaik között személyes, bizalmi kapcsolat alakulhat ki. A kezdeti nehézségek közé sorolható, hogy né-

hány látogató a parkolási szabályokra fittyet hányva kellemtelenkedik a közelben lakóknak, amiért azok jogosan háborodnak fel. Amennyiben a piac és megmaradása valóban közös ügye a biatorbágyiaknak, az üzemeltetők nevében kérjük, figyelmeztessék egymást az együttélés szabályainak betartására. Talán érdemes pár lépést tenni azért, hogy a sikertörténet az eddig eltelt közel egy hónapi nyitva tartás piaci hangulatához mérten haladhasson a biztató jövője felé.

„M-tyi L-udas”

Isten hozta Bátorbágyon!

Idén nyáron költözött városunkba Dr. habil. Csath Magdolna közgazdász, akinek személye – médiaszereplései, publikációi által – bizonyára sok bátorbágyi előtt ismert. A világháló arról árulkodik, hogy Csath Magdolna tevékenységére itthon és külföldön is számos szakmai, valamint társadalmi szervezet tart igényt. Tagja többek között a Professzorok Batthyány Körének, a 100-ak tanácsának, a globalizáció hatásait vizsgáló „International Forum on Globalization” nevű nemzetközi fórumnak, a Trianon Társaságnak és a Mozgalom a Magyar Vállalkozásokért közösségnek. Jelenleg a Kodolányi János Főiskola innovációs igazgatója, valamint a Gazdálkodási és Menedzsment Tanszék vezetője. Csath Magdolna és férje három éve vásárolt egy régóta lakatlan családi házat városunkban, amelynek felújítása idén júniusban fejeződött be. Azóta egyre gyakrabban találkozhatunk a szinte mindig mosolygós tekintetű közgazdász asszonnyal. Így született a gondolat, hogy illő lenne bemutatnunk őt új páttriája lakóinak.

– Kérem, pár mondatban mondja el, ki Ön.

– Szakmai szempontból közgazdász, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, magánélet szempontjából egy 91 éves, csodálatos édesanya leánya, egy informatikus szakmájú csodálatos férj felesége, egy csodálatos leányzónak az édesanyja és három csodálatos unokának a nagymamája.

– Mitől érzi magát egyéninek és különlegesnek ebben a világban?

– Amitől én egyéninek és különlegesnek tartom magam, az eddig még mindig kudarchoz vezetett, bár ezeket a kudarokat soha nem bántam. Soha nem voltam és nem vagyok hajlandó ugyanis semmilyen politikai vélemény mellé állni, ha azzal szakmailag, emberileg, erkölcsileg nem tudok egyetérteni. Magyarországon sajnos elvárták és elvárják az embertől, hogy kritika nélkül fogadjon el bizonyos mások által kialakított nézeteket, és ha ezt nem teszi, akkor esetleg összeférhetetlennek kiáltják ki. Talán ez magyarázza, hogy már az előző rendszerben is tíznél több munkahelyem volt, 1985-ben pedig munkanélkülivé váltam a szakmai hátterem, végzettségem, kandidátusi fokozatom és szakmai díjaim ellenére. Annak idején én, mint fiatal közgazdász, az Országos Vezetőképző Központ ok-

tatási igazgatójaként kitaláltam, hogy vezessük be a felsővezetők MBA (Master of Business Administration) képzését, hogy ne csak politikailag megbízható, de képzett vezetők is legyenek azok, akik a vállalatokat irányítják. Ez az MBA vezetőképzési rendszer akkor még nem volt nagyon ismert Magyarországon. Csak azt lehetett tudni róla, hogy valamilyen gyanús „tökés termék”. Aki pedig ezt be akarja hozni, az nyilván a szocializmus ellensége. Még az is lehet, hogy meg akarja dönteni a rendszert. Így, bár csak jó szakemberként segíteni szerettem volna abban, hogy korszerű képzést kapjanak a szocialista vállalatok vezetői is, az eredmény az lett, hogy kirúgtak a vezetőképzőből. A dolog anyyira komoly volt, hogy egy teljes évig munka nélkül is voltam. Senki nem mert ugyanis alkalmazni. Ezért kénytelen voltam elmenni külföldre. Ennek a kudarcnak köszönhettem, hogy öt évig az Egyesült Államokban, majd két évig Angliában dolgozhattam egyetemi professzorként. Sajnos a magyar valóság azóta nem sokat változott. Ma is azt várja el az éppen aktuális hatalom, hogy véleményét a szakemberek kritika nélkül fogadják el. Ezért sajnálatos módon én állandóan rossz gyerek vagyok, viszont köszönöm, nagyon jól érzem magam, mert reggel, amikor felkelek, bele merek nézni a tükörbe.

– Mennyire válik el az ön életében a tanítás és közgazdasági munka? Ugye azt szoktuk mondani bizonyos szakmáknál, hogy aki nem tudja, az tanítja. Melyik az ön „igazi” szakmája, illetve hogy fér ez a kettősség össze?

– Amikor végeztem, eszembe se jutott, hogy én valaha tanítani fogok. Oktatási pályám úgy kezdődött, hogy visszahívtak óraadónak a Közgazdasági Egyetemre. Itt arra jöttem rá, hogy ha az ember tanítani akar, akkor sokkal világosabbá kell tennie maga számára is azt, amit gondol. Továbbá a diákok friss agyú, kritikus emberek, ezért jó közöttük lenni. A gyakorlatot azonban tanárként sem adtam fel soha, mert az elméletet állandóan tesztelni kell, meg kell tudni, mit fogad el belőle a gyakorlat. Ma is rendkívül sok a vállalati kapcsolatom. Tevékenységem harmadik lába a kutatás. Kutatási eredményeinket természetesen visszajelezzük a társadalomnak. Tehát a gyakorlat, az oktatás és a kutatás elválaszthatatlanok. Egyiket sem tudnám hanyagolni, mert akkor a másik terület gyengülne.

– Most, hogy lassan fél éve lakója városunknak, milyennek találja Bátorbágyot?

– Régóta ismerem a települést. A férjemnek volt egy kis gyümölcsös-kertje az Iharosban, ahova mi már

akkor is kijártunk, amikor még Budapestén éltünk. Három éve adódott a lehetőség, hogy Bátorbágyon megvegyünk egy rossz állapotban lévő, régóta lakatlan házat. Vettünk egy nagy levegőt, férjem eladta az iharosi telket, kölcsönkértünk innen-onnan a családból, és elkezdtük apránként felújítani. Idén nyáron költöztünk. Bátorbágyot nagyon szeretjük. Az én közgazdasági szakterületem a

stratégiai tervezés, ezért ha lehetőségem lesz rá, szívesen segítenék az önkormányzatnak abban, hogy készítsünk a városra egy hosszabb távú elgondolást. Az lenne jó egy városnak és egy országnak is, ha lennének olyan dolgok, amelyekben mindenki meg tud állapodni, függetlenül attól, hogy melyik pártnak a tagja. Az olyan ügyeknek, mint a közösségépítés, a helyi piacok megteremtése, a

helyi vállalkozások helyzetbe hozása, a környezetvédelem, az idősebb generáció tudásának megőrzése, a kultúra támogatása vagy egy iskolaépítési program át kellene ívelniük a választási ciklusokon.

Az interjút készítette: Mester László

A beszélgetés teljes terjedelmében a város honlapján olvasható: www.batorbagy.hu

Szépkorú Erzsike vallomása

Szalai Árpádné, született Balogh Erzsébet október 25-én ünnepelhetett családjával 90. születésnapját. Sokan ismerték az egykori faluban, hiszen sokáig volt az ÁFÉSZ pénztárosa. Erzsike néni születése napja alkalmából városunk nevében a polgármester köszöntötte. Tarjáni István virággal, ajándékcsomaggal és a miniszterelnök üdvözlő oklevelével lepte meg a szépkorba lépő asszonyt. A süteménnyel, üdítővel készülő családtagok is elámultak, amikor a polgármesteri vendégség hatására Erzsike néni részletes önéletrajzi vallomásba kezdett. Fiatalkorának háborús emlékei meghatározó, eleven élményként tolultak fel. Férjét követve, a frontvonal elől menekült. Németországban adott életet első leánygyermekének. A bombázások, az egymás elvesztésének és a sebesüléseknek kínja, a mindennapi élelemszerzés nehézségei, a ki tudja hová vonatkozások, a félelem, az emberi segítőkészségbe vetett hit voltak vezérfonalai visszaemlékezésének. Erzsike néni két lány-, egy fiúgyermek, négy unoka és két dédunoka köszönheti életét. A családi vallomás tanulságait nekik kell levonniuk, hogy a történetet felémelt fejjel tudják folytatni. Mi csak gratulálhatunk Erzsike néniért ezért a szép korért.

sajto

HÍREK

Több mint 700 millió forrás fejlesztés

Nemrég mindösszesen 390 millió forintból, 216 millió fontos pályázati támogatással újultak meg a torbágyi Zugor István – Levente – Sándor köz – Rozmaring – Szalonna – Bokréta köz – Csillag – Rózsa köz – Rózsa – Alsó Pátyi utcák. Idén

október 28-án pedig ünnepélyes keretek között került átadásra a Boldog Gizella – Damjanich – Kárpát – Fekete köz – Híd utcacsoport, amelynek felújítási munkái mindösszesen 261 millió forintba kerültek. Ebből az önkormányzat közel 140 millió forint összegű Európai Unió támogatást nyert el az Új Magyarország Fejlesztési Terv Közép-magyarországi Operatív Program rendszeréhez benyújtott „Boldog Gizella utcacsoport utépítése” pályázattal. A szintén még 2009-ben kezdődött projekt keretében 945 méter kétoldali útszegéllyel készülő út és járda került megépítésre, összesen 1202 méter hosszán. Az utak felújításával párhuzamosan a csapadékvíz-elvezetés mellett a közvilágítás is kiépítésre került. Megújultak az utcacsoporthoz tartozó zöldterületek, fasorokat telepítettek, és pihenőhelyek kerülnek kialakításra új utcabútorokkal.

Ugyanezen a napon, 2011. október 28-án adták át a közel 80 millió forintba kerülő, és ebből a KMOP- 2009-2.1.2 jelű pályázaton 31 millió Ft összegű támogatásban részesült Pátyi út – Szily Kálmán utca közötti, a torbágyi településközpontot összekötő járda és kerékpárutat, valamint a Füzes-patakon átívelő boltozatos kishidat. Ez utóbbit a környéken lakók kérésére és öröme az eredeti pályázati tervtől eltérően megerősítve építették át, így továbbra is alkalmas lesz a gépjárműforgalom befogadására. A hidra való biztonságos felhajtás érdekében kanyarodósávval, közvilágítással, gyalogos és kerékpáros átkelővel kiépítésre került a Pátyi úti csomópont is.

Lebet-e torbágyi településközpont?

Városunk közel 854 millió forintos támogatási forrást nyert egyebek mellett a torbágyi patakpart és környezetének, a viadukt és környékének megújítására, valamint az önkormányzat épületének bővítésére a „Batorbágy funkcióbővítő városfejlesztése” című pályázaton. Batorbágy önkormányzatának a fejlesztés megvalósításá-

hoz legkevesebb 260 millió forintot kell saját gazdálkodási keretéből biztosítania a 2012–2013. évi költségvetés fejlesztési célleírányzata terhére. A most bevállalendő 260 millió városi hozzájárulás a városfejlesztésekben jártas pénzügyi szakemberek előzetes becslése szerint a kivitelezés során akár 300-350 millió forintra is emelkedhet. Mivel egyelőre nem ismertek a parlament által csak a következő hetekben megalkotandó, és így a városunk jövőjét erősen befolyásoló, az önkormányzatok költségvetését érintő országos törvényi szabályozások, ezért a képviselő-testület megköszönve és elvben elfogadva a támogatást, arra kérte a pályázatot felügyelő szervezetet, hogy a végleges szerződéskötésre csak a sarkalatos törvények megismerése után kerüljön sor.

Lejárt sírhelyek újra megváltása

A Torbágyi Római Katolikus Egyházközség felhívja a hozzátartozók figyelmét, hogy a torbágyi temetőben azon sírhelyek újra megváltására, amelyek megváltási ideje 2009-ben vagy annál korábban lejárt, legkésőbb 2011. december 31-ig van lehetőség. Az ezen időpontig újra meg nem váltott sírhelyeket a törvényi előírások alapján megszüntnek fogják nyilvánítani, és azokat újbóli temetésre fogják használni. A lejárt sírhelyek név szerinti listája a temető hirdetőtábláján tekinthető meg. A megváltás ügyintézése a Torbágyi Katolikus Plébánián lehetséges kedden 15.30–16.30 közötti időpontban, illetve szombaton 9–10 óra között.

2012-ben változik a víz- és csatornadíj

A közel 5%-os éves infláció alatt határozta meg Batorbágy képviselő testülete a víz- és csatornadíj-változás mértékét a 2012-es évre. A Batorbágyi Vízművek Kft. a működése hatékonyságának növelésével kívánja kompenzálni a gazdálkodásában így keletkező bevételkiesést. A 2012-es lakossági vízdíj várhatóan 374,50 Ft + áfa, míg a csatornaszolgáltatás díja 464,80 Ft + áfa lesz köbméterenként. A médiumokban hallható hírek szerint a kormány a víz- és csatornadíj központi szabályozását tervezi, amely a későbbiekben még kihatással lehet a batorbágyi szolgáltatások árára is.

Követhető hótólók

Idén téltől új cég, a Budaörsi Településgazdálkodási Kft. végezheti városunk közigazgatási határán belül a közutakon, a közterületeken, a parkolókban a hóeltakarítási és síkosságmentesítési feladatokat. A megbízásra kiírt közbeszerzési pályázat nyertese vállalta, hogy munkagépeire műholdas követőrendszert szerel, így a hótólók feladatvégzése és az azért fizetendő munkadíj pontosan ellenőrizhető és irányítható lesz. Kidolgozásra került egy új ütemezési rendszer is, amely az utak használatának és forgalmának mértékét figyelembe véve írja elő a téli úttisztítás sorrendjét. Az önkormányzat ezúton kéri a batorbágyiakat, ne felejtsek el, hogy az ingatlanok előtti járdák hó- és síkosságmente-

sítése lakossági feladat. Az autótulajdonosokat arra kéri, hogy parkoláskor fokozottan figyeljék és tartsák be a közterület használatának szabályait, ne akadályozzák azok megtisztítását és a hókotró járművek elhaladását.

Építési szabályzat felülvizsgálata

Batorbágy város 2012-ben megkezdte a helyi építési szabályzatának és rendezési tervének felülvizsgálatát. Az önkormányzat kéri azokat, akiknek e tárgyban rendezési igényük van, írásban jelezzék ezt az önkormányzat felé legkésőbb 2011. december 15-éig!

Tervezőszerkesztőt keres a Faluház

A Faluház és Karikó János Könyvtár a „Batorbágyi rendezvények” című kiadványának nyomdai előkészítésére (tördelés, szerkesztés, grafikai tervezés) szerződéses alkalmazásban vállalkozót keres. Jelentkezési határidő: 2011. november 25. A pályázat részleteiről a Faluház honlapján található információ a www.faluhaz.batorbagy.hu oldalról elérhető műsorfüzetek 2011. novemberi számában.

Az első batorbágyi „közös” szilveszter

Óévbúcsúztató és újévköszöntő mulatozás lesz a Faluházban! Zenés, táncos buli a BEATORLÓK együttesel. Tűzijáték, karaoke, eszem-iszom hajnalig. A belépő kétezer forint, mely tartalmazza a műsort, az asztalfoglalást és egy tombolajegyet. Az éjfél utáni belépőjegy ára ezer forint, amely belépésre és az éjfél utáni programokon való részvétellel jogosít. Baráti társaságoknak asztalfoglalás és jegyelővétel: *Katona Zsuzsa* (30/337-4773) és *Molnár Tibor* (30/337-4769).

Angyal születik

Hóesés vagy zúzmara, rőzseláng, tűzropogás, karácsonyi zene, kézműves portékák, ajándéktárgyak, kosaras körhinta, biai fánglis, házi sütemények, sült kolbász, forralt bor. Idén december 10–11-én 10 órától 18 óráig a Fő téren és a Faluházban lehet mindezekkel találkozni az Angyalfia Vásáron. Az adventi programok sorába illeszkedve 10-én, szombaton 12 órakor adják át az „Örülünk, hogy megszületett!” tűzzománc emlékművet a Faluházban a nemrégiben született, legifjabb batorbágyiak, illetve szülei számára.

